AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Wegens den feestdag van Allerheiligen verschijnt dit blad op heden.

De waarheid omtrent het Socialisme.

———o———

Het Socialisme heeft al heel wat pennen in beweging gebracht en het laatste woord zal er nog wel niet over gezegd zijn. Toch wordt men uit het meeste, wat daarover geschreven wordt niet veel wijzer en ontvangt men nauwlijks den indruk, dat het mettertijd een groot gevaar voor de maatschappij kan worden. Zonder overdrijving kan daarom gezegd worden, dat de Eerw. Heer Winterer, pastoor te Mülhausen en afgevaardigde van den Rijksdag, der maatschappij een gewichtigen dienst heeft bewezen, toen hij op het Sociaal Congres van Luik in een hoogst merkwaardige redevoering de sociale wond peilde haar diepte en wijdte blootlegde en de middelen ter genezing aanwees. Wij willen trachten in dit artikel een verslag te geven van de belangrijke rede van den welsprekenden pastoor, die aantoont, hoe het socialisme snel een vreeselijke internationale macht is geworden; dan een blik werpt op het wezen van het socialisme, zijn krachten, zijn propagandamiddelen en ten slotte aangeeft, wat de plicht der sociale verdediging eischt.

Om zijn eerste stelling te bewijzen haalt de redenaar drie feiten van socialistische agitatie aan, die zich in het afgeloopen jaar voorgedaan hebben.

Het eerste feit, waarop hij de bijzondere aandacht wenscht te vestigen, is het Marxsche socialistische congres, dat in Juli van het vorige jaar te Parijs gehouden werd.

Den 14 Juli, terwijl Parijs feestvierde, de publieke aandacht van Frankrijks hoofdstad getrokken werd door de Tentoonstelling en het gewoel en den glans der vermaken van onzen tijd, hadden verscheidene honderden mannen elkander bijeengeroepen in een bescheiden lokaal te Parijs. Dit was echter te klein om allen te bevatten, en een grooter moest gekozen worden. Die mannen kwamen uit alle hoeken van Europa en N.- en Zuid-Amerika. Zij spraken 12 talen en behoorden tot 20 natiën. De meesten hunner hadden elkander nooit gezien; een cosmopolitische broederschap van een nieuwe soort, bracht hen bijeen. Ieder hunner was afgevaardigd door verscheidene duizenden kiezers, die tot de arbeidende klasse behooren. Sterk door dit mandaat, beschouwden die mannen zich als de ware vertegenwoordigers van den arbeid en handelden als zoodanig. Bij voorbaat had men hen reeds met enthousiasme begroet, en gezegd dat zij de feodaliteit der groot-industrie zouden breken: men had hun congres het parlement van den arbeid genoemd, een grootsch parlement, dat zijn weerga niet heeft in de geschiedenis.

Toen de mannen, onder deze omstandigheden vereenigd, als het ernstige parlement beraadslaagd, hunne besluiten genomen hadden en overeengekomen waren overal aan de uitvoering daarvan te arbeiden, gingen zij de dooden bezoeken. Men weet welke dooden. Zij gingen een reusachtige kroon ophangen aan den muur der verbondenen op Père Lachaise en zwoeren op het graf der Communards hun leven te wijden aan de verdediging van het recht der proletariërs.

Het bezoek op het graf werd gevolgd door een feestmaal, en dit door revolutionnaire liederen, in verschillende talen gezongen. Op dit geweldig contrast wordt slechts in het voorbijgaan gewezen maar met meer ernst op hetgeen nu volgt. Alvorens te scheiden, wierpen de mannen van het Congres te Parijs den werklieden van alle werelddeelen den vereenigingskreet der sociale revolutie toe: „Proletariërs uit alle landen, vereenigt u!"

Parijs, geheel verdiept in zijn feesten en in zijn Tentoonstelling, hield zich slechts zeer weinig bezig met dit zonderlinge parlement van den arbeid; alleen zijn gemeenteraad bood den afgevaardigden den eerewijn aan.

Een gedeelte der pers was naïef genoeg, om te gelooven, dat deze mannen slechts waren bijeengekomen, om te beraadslagen over de internationale verdediging van den arbeider.

Het tweede groote feit, waarop de rede naar wijst, is het succes, dat de Duitsche socialisten hebben gehad bij de verkiezingen van 20 Februari ll. Het getal der socialistische afgevaardigden klom van 12 tot 35. In 1887 was het cijfer der stemmen, op de socialistische candidaten uitgebracht, nog beneden dat van alle andere aanzienlijke partijen: in 1890 overtrof het cijfer der socialistische kiezers dat van alle andere fracties, het centrum niet uitgezonderd; de socialistische candidaten kregen 1.427.000 stemmen. Dat was voor hen een verblijdende gebeurtenis.

Het hoofdorgaan van het Duitsche socialisme, dat thans nog te Londen gedrukt wordt en in weerwil van alle politiemaatregelen altijd Duitschland heeft weten binnen te dringen ten getale van ongeveer 10000 exemplaren, de *Social-Democrat* trok haar feestkleed aan, dat de bloedkleur heeft, en deed akelige zegekreten hooren. Het roode nummer van het socialitisch blad bevatte het beeld der revolutie, toegejuicht door twee werklieden, die riepen: „De wereld is aan ons, wat men ook doe!"

En wat dien zegekreet van den *Social-Democrat* vooral ernstig maakte, is dat hij beschouwd werd als die der cosmopolitische revolutie, dat hij weergalmde aan de oevers van de Teems en van de Spree, aan gene zijde der Alpen en der Pyreneeën, te Parijs, te Kopenhagen, te New York, te Chicago.

De socialisten in Europa en Amerika hadden overigens bijgedragen om de kosten der Duitsche verkiezingen te dekken. Met recht konden zij het verkregen resultaat op meer dan een titel als hun toebehoorende beschouwen. Telegrammen van gelukwensching werden tot de Duitsche socialisten gericht door hunne Engelsche, Fransche, Belgische, Hollandsche, Zweedsche, Deensche, Russische broeders, kortom door hunne broeders uit alle landen.

De redenaar komt nu tot het derde sociale feit. Het had plaats 10 weken na de verkiezingen van 20 Februari. Het hing meer direct af van het Congres van Parijs dan het electoraal succes van het Duitsche socialisme.

Hij bedoelt de demonstratiën van den 1sten Mei.

De eerste oorsprong ervan ligt in Amerika. In 1886 hadden de werklieden der Vereenigde Staten algemeene demonstratiën gehouden ten gunste van den arbeidsdag van acht uren. Het doel dier demonstratiën werd niet bereikt. Amerikaansche werklieden besloten de manifestatien den 1 Mei 1890 te hervatten, en de socialistische afgevaardigden uit Amerika vroegen den steun van het Parijsche Congres. De hoofden hiervan zagen hierin eene uitmuntende gelegenheid, om te handelen ten gunste van het internationale werkliedenverbond, dat zij wilden stichten. Dientengevolge deden zij een besluit nemen, volgens hetwelk zoowel in Europa als Amerika algemeene demonstratiën zouden worden uitgelokt ten gunste van den arbeidsdag van 8 uren. Zij zouden gehouden worden op den 1 Mei.

Toen dit besluit genomen werd, maakte dit indruk noch op Parijs, noch op de kapitalisten, noch op de regeeringen. Anders werd het, toen de beweging, welke de manifestatiën moest voorbereiden, een aanvang nam. Toen werd men bang en scheen te gelooven aan een geweldige revolutionnaire beweging.

De afloop is bekend. Zeer weinig daden van geweld werden gepleegd. Alles geschiedde overeenkomstig het wachtwoord der hoofden. Er werden manifestatien gehouden in de voornaamste industrieele steden en in de hoofdplaatsen, te Stockholm en te Kopenhagen, te Parijs en te Berlijn, te Weenen en te Bazel, te Zurich en te Milaan, te Lissabon en

FEUILLETON.

UN HUICIO DI DIOS

———o———

No ta coe frecuencia lo nos haya un costa di lamar más solitaria koe es di Noruega. Ayí bo corazón ta estremecé contemplando e barancanan triste i colosal, elevando nan corona te den nubia di cieloe, i na mes tempoe bo ta keda admirá di mira com lamar a coba pasa nan meimei, afin di él penetrá bai den tera ora largoe di distancia. Casi hinter e costa ta consisti di semehante promontorio di baranca smal koe ta coeri sali te aleeuw den lamar i koe ta forma entre nan e bahíanan, koe nos ta yama *fjord.*

Ta na un dje fjordnan asina Christiana, capital di Noruega, ta droemí, i ta cerca e stad ayí, koe Christianafjord ta di más hanchoe i di más profunda, pasobra ta den dj' éle koe Skager Rak ta desemboca principalmente toer su agua.

Na entrada dje fjord bo tia Frederickstad, fortaleza chikita, como un centinela pa Christiana, i apenas cinco minuto mas pa den, algun choza di piscadó, trahá di balki pisá, i brutoe clabá na otro, koe ya ta anja ta bai pasando como herencia di tata na jioe. Asina mes koe papá tabata pisca den lamar di Skager Rak, asina també e jioe homber tabata bin haci, i mes cos koe mamá, acompanjá di su jioenan muhé, tabata bai Christiana den un boto chikitoe, bai bendé piscá, igual cos tabata después ocupacion di esposa dje jioe homber. Asina nan a keda respetá i honra coestumber i moralidad di nan antepasadonan, i masja rara bê por a socedé, koe un dje piscadónan sali di Christiana bai na e vecina Frederickstad, ó vice-versa, en busca di un companjera di su vida, di modo koe e poco habitantenan ayí bibá den nan choza cantoe di lamar, a forma semper un sola familia.

E choza di más última no tabata sobresali únicamente pa su mihor construcción, ma tambe pa su presencia agradable. Trahá asina cerca cantoe di baranca, bo por a bien comparéle na nesji di un souwchi. Na yenamentoe di agua, lamar tabata bin kibra furiosamente contra pía dje baranca ayí, i p' aya banda, camina e piscadónan sá hala nan canoa, ora agua ta bao, tin un camina brutoe i peligroso cobá den piedra. Balkinan fuerte tabata sostene e casita coe su rampinan di glas rondó geverfd verde. Contra coestumber dje tera ayí, e choza tabatin un arriba, i pa banda di lamar un balcón di paloe brutoe, adorná na su skinanan coe diferente bakj di flor koe tabata zoja bai bini segun caprichoe di vientoe.

Den e balcón tabatin un mucha muhé coe su keke. Mientras su manoenan tabata hila laboriosamente, su vista tabata recorriendo e espaciosa lamar, bebiendo último rayonan dorado di solo dj' atardi, i creciendo poco á poco te ora su olanan bin kibra contra e barancanan i su skumanan boela haltoe den laria. No poco be e mucha muhé a contempla solo desaparecé den lamar, no poco bé él a presenciá yenamentoe di agua, i sin embargo, i e desaparición ficticia dje astro luminoso i é crecementoe periódico di lamar, semper i semper nan tabata invita, ó mihor bisá, arrastrá e hija di Eva bai ocupá su puesto den e balcón, manera "*un princesa encantada.*"

Tantoe na presencia como na tratoe, bo por a distinguí Erika fó dje otro jioenan muhé dje piscadónan bibá ayi banda. Verdad ta, koe el tambe tabata bisti un lijfi pretoe habrí pa delanti i un saya corticoe di lana corrá adorná coe triem pretoe, koe tabata permiti bo mira su menjanan curiosamente gebrei, toer manera e otro muchanan muhé tabata usa i ta usando te awé ainda. Ma Erika su modo di bisti nan, tabata otro cos; na camnamentoe i ná presencia él tabata parcé un senjorita, disfrazá na jioe muhé di piscadó. E grandísima diferencia, sin embargo, tabata consisti den reglamentoe di su cabei.

Mientras e otro muchanan muhé tabata penjá un vlechte sô, i tapa nan cabez coe un bonnechi rondó i haltoe manera un pirámide, Erika tabata larga su cabei dráma na krul color di oro riba su garganta i su schoudernan, i si e hermoso buclenan tabata strobéle den su ocupación, e ora ayí anto él tabata coge nan toer lora simplemente na un, marandoe su cabez coe un lensoe, ma coe un coquetería encantadora i natural sin embargo. Ma ta den cas ó den su hardincitoe sô ayi pegá, esai tabata socedé. I dia domingoe sintá den su balcón ó na ventana, Erika, di fisonomía noble, di wowonan di un azul dusji i arrebatador, coe un ú otra deliciosa flor den su cabei. tabata canta admirablemente,

te Brussel, te Amsterdam, Londen en New-York. Te Londen bedroeg het getal der manifestanten meer dan 300,000

De manifestatien waren over het algemeen zoo ordelijk, dat een groot gedeelte der liberale pers de manifestanten luide prees. Van de parlementaire tribunes werden hun complimenten gemaakt. De politie zelve zond hare gelukwenschen aan de leiders der beweging.

„Ja, mijne heeren, roept de redenaar hier uit, bij het zien van de batal-jons der arbeiders, die in de beide werelddeelen zich in beweging stelden, werd slechts ééne vraag gedaan: zijn er ruiten verbrijzeld? Zijn er geldkisten opengebroken? Daar er slechts weinig ruiten verbrijzeld en geen geldkisten opengebroken waren, riep men den batal-jons der werklieden vroolijk toe: gaat maar door! Men dacht er niet aan, hun te vragen: In wiens naam trekt gij op? Waar gaat gij heen?

„Het schijnt mij toe, mijne heeren, dat het geheel buitengewoon karakter der manifestatie allen had moeten treffen, die van dit even nieuw als zonderling schouwspel getuige waren. Congressen, optochten, vergaderingen, depêches, adressen, dat alles geschiedt ook buiten het socialisme, maar manifestatiën van dezelfde soort op dénzelfden dag gehouden in de hoofd — en industriëele steden van Europa en Amerika, zijn die in de sociale wereld ooit gezien? Neen, mijne heeren, dit feit is eenig in de jaarboeken van den arbeid. Het is een evenement van ontzettenden ernst."

De demonstratiën van den 1en Mei moesten zijn en waren inderdaad een indrukwekkende verklaring van de internationale solidariteit van het werklieden-proletariaat van alle landen en deze verklaring was een werk van het internationale socialisme.

Dat is de ware, de zeer ernstige beteekenis der demonstratien van den 1en Mei. De werklieden-batal-jons zijn opgetrokken, zoowel in het eene land als in het andere, onverschillig welke de regeerings-vorm was, en op een teeken van het socialistische Marxsche congres te Parijs.

„Mijne heeren, zoo besluit hier de redenaar zijn eerste deel ik geloof dat het onnoodig is, bij de voorgelegde feiten lange beschouwingen te voegen. Gij zult mij ongetwijfeld veroorloven tot de conclusie te komen, dat het socialisme snel een vervaarlijke macht is geworden.

(*Wordt vervolgd.*)

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

De Gouverneur wordt door omstandigheden verhinderd om Zondag 2 November a. s. bezoeken te ontvangen.

De waarn. Adjudant,
J. M. HEROLD.

In dank hebben wij dezer dagen het Beredeneerd verslag van de Aruba-Phosphaat-Maatschappij" ontvangen.

Een telegram heden hier ontvangen meldt, dat de gezondheid des konings geheel hersteld, maar zijn vermogens voor het oogenblik nog eenigszings verzwakt zijn.

Bij gouvernements-beschikking is de heer J. Ferguson, 2e. commies, benoemd tot 1e. commies, en de heer M. S. Lansberg, adjunt-commies, tot 2e. commies;

is tot bureau van stemopneming voor de op den 26n. November e. k. te houden verkiezing van twee leden van de Kamer van Koophandel en Nijverheid benoemd de heer J. R. G. de Veer, als Voorzitter, en de heeren P. O. Gorsira en E. S. L. Maduro, als leden:

is aan den heer H. F. Hamelberg, predikant bij de Vereenigde Protestantsche gemeente alhier, met ingang van 1e. Januari 1891, op zijn verzoek eervol ontslag uit die betrekking verleend:

is aan den heer C. S. Gorsira op zijn verzoek eervol ontslag verleend als 2e luitenant bij de Stedelijke Schutterij, onder dankbetuiging voor de in die betrekking bewezen diensten:

is aan den heer C. A. Pfanstiehl, gouvernements-geneeskundige op Saba, op zijn verzoek, met ingang van 1e. November 1890, eervol ontslag uit die betrekking verleend.

BUITENLAND.

Rome. — De *Kuryer Poznanski* bevat de gewichtige tijding, dat kardinaal Rampolla als staats-secretaris wil aftreden, wijl de vertegenwoordiger eener groote mogendheid het hem te lastig maakt in zake het bezetten van bisschoppelijke zetels. Het blad voegt er bij, dat waarschijnlijk kardinaal Vannutelli de nieuwe staatssecretaris zal worden, en dat de persoon, door wien het bericht is ingezonden, zeer goed op de hoogte is omtrent alle omstandigheden van von Schlözer's terugkeer naar Rome.

Duitschland. In het *Deutsche Wochenblatt* wordt uitvoerig betoogd, dat thans een geslacht den dienstplichtigen leeftijd bereikt heeft, dat opgegroeid is eene sociaal-democratische omgeving, waardoor de aanhangers der sociaal democratie in het leger, die tot nog toe niet zeer talrijk waren, ploseling aanzienlijk zullen vermeerderen. In het leger, zegt de ongenoemde schrijver, zal, over het algemeen gesproken, het getal socialisten in de zelfde mate aanwezig zijn als in het geheele Duitsche volk; en dien leden verstrekt de Staat kosteloos onderwijs in schieten, marcheeren en commandeeren.

— De *Reichs-Anz.* wijst er op, dat in het onder Duitsch bestuur staand gebied in Oost-Afrika wel de handel in slaven met zes maanden gevangenisschap is strafbaar gesteld, maar niet het ruilen, schenken of erven van slaven en zelfs niet den koop voor eigen gebruik. Ook het decreet van den Sultan dienaangaande is nog onuitvoerbaar gebleken, daar de op een stuk land werkende slaven als daartoe behoorende gelden en er te gelijk mede verkocht worden, zoodat een te plotseling en algemeen verbod alle eigendomsrechten en hypotecaire rechten in verwaring zou brengen.

Frankrijk. — Na afloop der conferentie hebben Kardinaal Lavigerie en Mgr. Livinhac een bezoek aan president Carnot gebracht te Fontainebleau. Een kolonel-adjudant wachtte hen aan het station. De beide prelaten hebben ten kasteele ontbeten en zijn er drie uren verbleven.

— De graaf van Parijs heeft uit Folkestone (Engeland) een brief gericht aan Bocher, waarin hij zegt, dat de jongste indiscretiën de openbare meeningen op het dwaalspoor zouden kunnen brengen ten aanzien van de politiek, die hij werkelijk heeft gevolgd bij gelegenheid der laatste verkiezingen. Ik geloof, zegt de Graaf, op een moeielijk tijdstip de belangen van de zaak der monarchie goed begrepen te hebben. Verbannen door de republiek, breng ik de wapenen bij elkander, die zij mijzelve verschaft, om haar te bestrijden. Ik mag geene gelegenheid verzuimen, om de zegepraal der monarchie voor te bereiden. Ik verzoek mijne vrienden niet voort te gaan met hunne onderlinge kibbelarijen; maar zich te vereenigen, opdat de strijd kunne voortgezet worden.

De conservatieve pers keurt over het algemeen het schrijven van den graaf van Parijs aan den heer Bocher, waarin hij zijn gedrag in zake de boulangistische campagne rechtvaardigt, goed. Wij verwachtten een dergelijk schrijven, zegt o. a. de *Univers*. Volgens ons — gaat het blad voort — heeft de graaf van Parijs gedaan wat hij moest doen. De invloed van den heer Boulanger heeft voor de rechterzijde niet datgene opgeleverd, wat men ervan verwachtte. Ware die invloed evenwel *tegen* de rechterzijde gericht geweest, dan zou hij in tegenovergestelden zin van veel meer beteekenis geweest zijn. De graaf van Parijs heeft dat gevaar bezworen, en de conservatieven hebben reden hem hiervoor dankbaar te zijn. Het bondgenootschap met Boulanger is dus niet vruchteloos geweest. En waarom zou men zich er over schamen? Zoolang de heer Boulanger minister van oorlog en bevelhebber van het 13e legerkorps was, en derhalve slechts een generaal en politiek man, die eenvoudig zijn burgerrecht uitoefende, toen hij herziening der grondwet eischte. De mannen der rechterzijde konden zich dus met hem verbinden tegen het huidige regiem, evenals zij zich eerlang allieerden met den heer Clémenceau om den heer Ferry te doen vallen. De *Monde* daarentegen verklaart, dat de politiek, die door den graaf, als in het welbegrepen belang der monarchie te zijn, wordt verdedigd, altijd door haar bestreden werd. Ook in sommige andere royalistische kringen wordt het gedrag van den graf scherp afgekeurd en is men van meening dat hij moest afstand doen van zijne rechten ten behoeve van zijn zoon.

— Sedert lang had te Paridac eene onderaardsche rivier de aandacht getrokken, waartoe tot nog toe niemand had durven afdalen. De hr. Martel, welke in de Tarne vele dergelijke rivieren had onderzocht, heeft thans met 8 anderen 23 uren in de diepte doorgebracht. Hij heeft de rivier 3500 M. ver gevolgd; maar kon geen uitgang ontdekken. Voorts vond men 11 meertjes, 49 kleine watervallen en overfraaie grotten. Een er van vormde eene zaal ter hoogte van 84M. — Bij Alvisnac heeft de hr. Martel de grot van Réveillon onderzocht, die 300M. diep is.

Belgie — Het bericht, als zou het ministerie overhellen, tot uitbreiding van het kiesrecht, voor allen, die lezen en schrijven kunnen, is onjuist.

— De advocaat Janssens te Brussel, op zijn landgoed te Gobertange jagende, heeft het vreeselijk ongeluk gehad, zijne 15jarige dochter te treffen. Juist bij het opvliegen van een koppel patrijzen, waarop Janssens schoot, kwam zijne dochter, wier komst de patrijzen waarschijnlijk had opgejaagd, uit hetzelfde boschje te voorschijn, met het gevolg dat zij door een aantal hagelkorrels in het hoofd getroffen werd. Volgens de laatste berichten, was haar toestand niet hopeloos.

Engeland. — Dat de Engelsche werklieden zich nog wel door gezonden zin en overtuigende redenen laten leiden, bewijst het gebeurde op eene werklieden-meeting in Hyde-park, waar de socialisten totaal fiasco hebben gemaakt. Nadat zekere Chapman, onder een roode vlag staande, het thema: „weg met de kapitalisten, dood aan de tirannen" had uitgewerkt, niet zonder protesten van de vergadering, nam een werkman, M Gormack geheeten, het woord. Hij waarschuwde zijne medearbeiders tegen het socialisme, dat slechts oproer wil verwekken en munt slaan uit den nood van werklooze arbeiders, en spoorde hen aan, den wettelijken weg te bewandelen tot verbetering van hun lot. De aanwezigen scheurden daarop de roode vlag in stukken, terwijl Chapman de plaat poetste. Daarna werd eene resolutie aangenomen, om de regeering te verzoeken maatregelen te nemen in het belang der duizenden werklooze arbeiders van Londen.

— Uit de haven van Zanzibar zeilde s'nachts een Arabisch schip. De kapitein van een Engelsch oorlogsschip, de zaak verdacht vindend, liet door 2 booten het schip achterhalen. De geheele bemanning sprong toen overboord en bereikte zwemmende de kust. Alleen de kapitein, die zich verzette, werd doodgeschoten. Aan boord waren 50 slaven, die allen werden vrij gelaten.

Rusland. — De onderhandelingen van de regeering met den H. Stoel loopen nog altijd over de vrije en rechtstreeksche gemeenschap tusschen de bisschoppen en den Paus. Daarenboven heeft de hr. Iswolsky een anderen candidaat voor het metropolitaanschap voorgedragen, dan door den H. Stoel gewenscht wordt. Dit hiërarchiek hoofd der Katholieke Kerk in Rusland zou den titel bekomen van aartsbisschop van St.

---

na voz abao, armoniosa melodíanan den un lenga incomprehensible pa toer hende, i na mes tempoe su dedenan tabata acompanja su canto coe un instrumento, manera hamás nunca nan a mira na e lugar ayí.

Toer esai e simple piscadónan tabatá observa yen di admiración i di mes nan a bai acostumbrando poco á poco. Ma un cos nobo a bin trastorná nan cabez i bin adihi nan corazón. Nunca ainda un hende a mira Erika den kerki. Cual toer otro pueblonan, rondoná di un naturaleza imponente i grandiosa, asina tambe población di Noruega tin un inclinación pa profunda devoción. Den algún stad, esai no ta existí más, ayi incredulidad moderna a triunfá: ma sali dos stap noema fó dje stadnan, i unbé lo bo haya e coestumbernan koe fó di tempoe inmemorable a bai pasandoe di tata na jioe, i huntoe coe e coestumbernan lo bo haya tambe íntima devoción. Diferente hoben piscadó a yegá di tira un mirada riba Erika, i gustosamente cada un di nan lo a deseá di haciéle reina di su choza, ma— *ningún hende no a miréle nunca den kerki,*— i mes cos koe riba su aparición singular na e lugar ayi, tabatin també rumor masjá stranjo ta circula tocanti su completa ausencia fo di templo.

Algún di nan tabata opiná, koe probablemente él tabatin temor di cas di Dios. ¿Kende conocé misterionan dje choza di piscadó pará sô riba baranca, separá di toer otra? Inocente, en verdad, Erika tabata parcé ora él ta sintá ta hila den su balcón; ¿ma kenue sabi kiko tabata pasa secretamente den e cuater murayanan? Nunca un hende a penetrá den e choza. Hamás nunca tampoco a bini un estranhero bin doenéle un visita. Toer cos tabata cubrí coe un velo misterioso, i nan no tabatá floho di kere Erika un sacerdotisa dje antiguo diosnan, koe tabata na íntima relación coe espiritunan infernal, apesar di su hermosa i esbelta estatura, su wowonan dusji i su cabei di oro, apesar di su voz melodiosa, vibrante i armoniosa.

Di mes cada cual tabata kere ayi riba según su parecer; ma riba un punto, sin embargo, nan toer tabata di acuerdo, es ta, koe ayi bao tin un algo terrible, un algo repugnante koe nan no por saca en limpio ta kiko. Propiamente, toer lo ke nan tabata sabi tá, koe, más ó menos tres anja pasa, un homber di mala cara i coe cabei blancoe, yamandoe su mes Olaf Jurgensen, a yegá ayí i koe él a pidi e bisinja di mas cercana yabi dje choza basji, bisandoe, koe él a coempréle na Christiana delanti di notario i di testigo.

Asina tabata també. Donjo dje choza ayi a yega di hogá algún tempoe pasá, i su herederonan a ponéle na venta. Siguiente dia di yegada dje estranhero, a bini un carta pa e herederonan, in vitando nan di bin recibi nan placa, i fó di acta di venta nan a haya sabi, koe Olaf Jurgensen, piscadó na Flekkefjord, a coempra e choza contant sin bieder nada nada.

Dj, ayi carpinténan di Christiana a bin troca dak, traha un gevel di paloe, e kamber coe balcón; sí, nan tabata pretende, koe nan a pone un vloer di tabla tambe, mientras koe pisoe di toer e otro chozanan di piscadó tabata di tera duroe batí. Caba a binji un garosji cargá coe cos di cas, Jurgersen mes tabata camná su tras, su kouwchi di tabacoe den boca, su manoenan den sacoe i ordenando oenda colocá cada obheto. Despuès di algún simán, koe él a bolbe bai coe su hendenan, un boto di vela a dobla e promontorio koe tabata separa e chozanan fo di Christiana. Olaf Jurgensen mes tabata na timón. Para adélanti tabatin un mucha muhé di 15 á 16 anja ta mira e careda di casitanan trahá riba baranca cantoe di lamar. Ora e boto a yegá más den e bahía, bientoe a caí, ma e barkitoe a keda camna bini tera, como impulsá pa un poder mágico, bin busca e baranca camina e choza di balcón tabata riba.

— "Nos a yega cas, Erika," e anciano dici, hizando manoe moestréle e casita chikita.

Distraidamente e mucha muhé a sacudi cabez bisa sí. Ná momentoe koe e boto a coeri subi den santoe liké él a sali boela fó.

E anciano tambe a salta na tera, i después di sigurá su boto, él a hiba e mucha muhé ariba na e choza di balcón.

El ta continuá.

Petersburg die door den schismatieken bisschop gevoerd wordt.

Turkije.—Betreffende het oorlogsschip „Ercrogoul," dat onlangs nabij de Japansche eiland Nippo met man en muis is vergaan, wordt thans beweerd, dat het reeds ten vorige jare onzeewaardig verklaard was, en dus buiten dienst had moeten gesteld worden. Een onderzoek zal worden ingesteld. Bij deze ramp gingen 600 menschenlevens verloren. o. a. ook de Buitengewone afgezant des Sultans, die een keizerlijk schrijven met de versierselen der Medji-dieh-orde aan den Mikado had gebracht, en door dezen met een hooge orde gedecoreerd was.

Portugal.—Uit Lissabon wordt aan de *Etoile* geseind, dat de Koningin, toen zij eene wandeling maakte, door het volk is beleedigd en zelfs met slagen bedreigd. De politie heeft de Koningin met de blanke wapenen tegen het tierende gepeupel moeten beschermen.

De agitatie tegen het Anglo-Portugeesch tractaat neemt met den dag toe. En de ontevredenheid richt zich niet enkel tegen de ministers, die het tractaat bij de Kamers zouden indienen, maar ook tegen den zeer impopulairen koning Carlos, wien men in deze materie gebrek aan energie verwijt. De republikeinsche pers overlaadt den Koning met artikelen vol smaad en hoon en eischt zijne onmiddellijke abdicatie. Men hoopt dat die gevolgd zal worden door de afschaffing van het koningschap in Spanje, waarna men denkt te komen tot de lang gewenschte hereeniging van Spanje en Portugal onder den naam van Iberische republiek. Van hunnen kant laten de Spaansche republiekeinen niets onbeproefd om dit denkbeeld te verwezenlijken. Jl. Zondag hebben zij te Madrid, Saragossa en Barcelona in schouwburgen vergaderd en daar in gloeiende toespraken hulde gebracht aan den Portugeeschen republikein senior Magelhaes Lima, redacteur van den te Lissabon verschijnende *Seculo*. Ieder dezer vergaderingen werd door circa 1500 à 2000 personen bijgewoond.

In officieele kringen te Lissabon gelooft men, dat de regeering van Dom Carlos als reddingsplank nog eene herziening van het tractaat met Engeland zal aangrijpen. Men verwacht dat de afgetreden minister Serpa Pimentel naar Engeland zal gezonden worden om van lord Salisbury eene wijziging van het tractaat alsnog te verkrijgen. Als een gemakkelijk middel om daartoe te geraken, wordt door sommigen gewezen op de omstandigheid, dat het tractaat eigenlijk van nul en geener waarde is, omdat het is gedateerd: Londen 20 Augustus 1890, terwijl de onderteekenaar Salisbury zich op dat oogenblik in Frankrijk bevond. De Engelsche premier maakte zich volgens deze zegslui niet alleen schuldig aan valschheid in geschrifte, maar ging ook zijne bevoegdheid te buiten, daar zulke tractaten met eene vreemde mogendheid volgens de Engelsche wet niet in het buitenland mogen gesloten worden.

— Om de maat van Portugal's rampspoed vol te meten, is er ook nu nog een bedenkelijke agitatie in het binnenland onstaan. Een groot deel der molenaars heeft het werk gestaakt. Deze lieden mogen slechts de helft van hetgeen zij malen van het buitenland invoeren en moeten het overige tot ondraaglijk hooge prijzen van binnenlandsche markten nemen. Deze toestand is het uitvloeisel der Portugeesche graanwetten, die tevergeefs beproefd hebben de molenaars, de landbouwers en de verbruikers gelijkelijk tevreden te stellen. — Voegt men bij dat alles ook nog eene oproerige beweging in de Indisch-Portugeesche kolonie Goa, dan zal men moeten erkennen, dat het geen begeerlijke taak is, die een nieuw ministerie in Portugal zal moeten opvatten en dat de vertraging die de kabinets-formatie ondervond, alleszins te verklaren is.

Zwitserland. — Z. H. Paus Leo XIII heeft aan den president der Regeering van het kanton Freiburg, Pryton, een schrijven gezonden op den jaardag der stichting van de Katholieke Universiteit, aldaar, waarin Hij zijne vreugde uitdrukt over den ijver der Katholieken, welke gelijk in Amerika, zoo ook in Freiburg alle krachten hadden ingespannen, om eene Katholieke Universiteit te stichten trots alle moeilijkheden, bezwaren en kosten. Zulke hoogescholen waren vooral tegenwoordig, nu de verkeerde meenigen zulk eene dreigende uitbreiding verkregen, noodzakelijk, om de jeugd op den weg der waarheid en des geloofs te houden. De Paus hoopt op de goede uitwerking van het ondernomen werk en op den steun ook van buitenlandsche katholieken,

Indie. — Als blijk van waardeering van zijne medewerking bij de afschaffing der slavernij en van den slavenhandel in het landschap Taboekan op de Sangi-eilanden (residentie Menado), is aan den president, penganti Radja van dat landschap, Cornelis Sirih Darea, toegekend de zilveren medaille voor burgerlijke verdiensten.

— In verband met de groote neiging van de bevolking der Sangir en Talauer eilanden (voor zoover zij nog niet den christelijken godsdienst belijdt), om het christendom te omhelzen, acht de Regeering de oprichting van meerdere zendingscholen wenschelijker dan de uitbreiding van gouvernements-inlandsche scholen aldaar.

Egypte.—De Duitscher Künzel, die met acht landgenooten zich in de stad Witu (eiland Lamu) had gevestigd, kreeg den 16 September twist met de inboorlingen. Künzel en zeven zijner gezellen werden vermoord: slechts één Duitscher kon ontkomen.

Het wordt bevestigd, dat de Duitschers de inboorlingen weêr gebrutaliseerd hadden en, na in den omtrek hout te hebben gehakt, met geweld, endanks het verbod van het stamhoofd, de stad waren binnengedrongen. Toen men hen later niet wilde laten gaan, begonnen ze te schieten, waarop de bevolking hen dood sloeg.

Amerika. — Het Mexicaansche gezantschap te Parijs heeft aan *Havas* een telegram medegedeeld, waarin gezegd wordt, dat het bericht, volgens hetwelk opnieuw een aanslag gedaan is tegen den president van Mexico, ten eenemale valsch is.

— Gedurende een hevig onweder sloeg de bliksem niet lang geleden te New-York in het hooge gebouw der Telephoon-Maatschappij. Terstond geleek het geheel een vlammenzee. Een paniek maakte zich meester van het personeel, doch allen werden gered, behalve 15 meisjes. Dezen schreeuwden radeloos uit de vensters om hulp, want daar de trappen verbrand waren, was elke uitweg tot redding haar afgesneden. Reeds klommen zij op de kozijnen, om eraf te springen, doch de duizenden vóór het gebouw riepen haar toe: te wachten tot het reddingtoestel kwam. Dit was helaas, eenige voeten te kort. Toch kon men haar een touw toewerpen, waar langs ze zich één voor één lieten zakken tot ze, gelukkig, allen langs het toestel, onder daverend gejuich der menigte, op den grond terechtkwamen. Twee duizend telephoondraden zijn vernield. De schade bedraagd 25,000 dollars.

NOTICIANAN DI CABEL.

Ricibi dia 24 di Oct.

Paris.— Di aki poco dia e provecto nobo di lei tocanti tarifanan lo ta sometè na Cámaranan.

Banki di Spanja a fia pa 3 luna di tempoe 100 miljón di franc cerca banki di Francia, doenando garantía, i pagadero na bon spanjó di 4 por cientoe.

Londres.— Un tal Roby, gladstoniano, a sali elihí miembro di Parlamento pa representá Lancastershire.

Ayera Gladstone tabatin un conferencia coe miembronan escosés di Parlamento, afin di discutí e cuestión di separación di Iglesia na Escocia.

Berlin.—Gobierno a pidi Reichstag un crédito nobo pa aumentá i completá marina.

Madrid.— E comisión encargá di studiá e cuestión di tratadonan di comercio, ta trahandoe su rapport den sentido di no renová e convenionan koe ta existí, i coe proposición pa fihá, koe e tratadonan nobo lo dura 10 anja.

New-York.— Bolet Peraza, ex-delegado di Venezuela dje Congreso pan-americano, ta disminti e noticia, koe paz por ta altera na e república ayí. El ta contradicí rumor dje trastornonan nobo, causá pa partidarionan di Guzman Blanco, en virtud koe opinión pública no ta favorable pa e ex-presidente ayí.

Dia 26 Oct.

Paris.— Noticia bini di Berlín ta bisa, koe nan ta haci grandi preparativo pa celebrá 70 aniversario di von Moltke: algún courant ta contra e celebración.

Papa a nenga di toema na consideración, según nan ta bisa, un petición koe Dillon i O' Brien a dirihí na su Santidad pa medio di un carta.

Londres.—Courant *The Times* ta anunciá koe tin grandi excitación na Cairo pa motiboe di ocupación di Kassala pa italianonan; masjá courant ta bisa, koe e ocupación ayi ta atacá derechonan di Inglaterra.

New-York. — Conde di Paris a bai Cánada.

En virtud koe hopi courant americana ta trata riba separación di Murmaga, embahador spanjó na Washington, él a manifestá koe él abandoná su empleo pa motiboe político, ma conservando semper su relacionnan amistosa coe Mr Blaine.

Habana.— 12 trahadó comprometé den e último ponementoe di trabao abao ta arrestá, i gobierno a haya algún documento socialista cerca nan.

Dia 27 Oct.

Paris.— Obispo Treppel ta atacando presupuesto coe violencia den Cámara.

Pouver Questier dici den Senado, koe Alemania no tin nada di haci coe e tratadonan francés i koe él no tin derecho di anulá ningún dje clausulanan dje tratado di Francfort sin kibra e tratado por completo, lo ke ta igual na un declaración di guerra.

Londres. — Di Australia nan ta doena nobo koe nengamentoe di trabao a stop sin ningun resultado.

Den un caya dje capital aki, nan a haya cadaver toer maltratá di un muhé.

Tin grandi excitación ta reiná, pasobra nan ta soponé koe ta Jack ta e asesino.

Courant *Chronicle* dici koe e noticia di atentado contra vida di Czar no ta confirmá.

Dia 28 Oct.

Paris.— E proyecto nobo di lei riba tarifanan ta presentá den Cámara.

Londres.— Den un carta pastoral, Obispo irlandés a censura e indiferencia demoestrá pa miseria di pueblo: él ta dirihí algun palabra na gobierno pa pidi socorro na tempoe; e carta ta confirma koe Papa a nenga di reconocé e campanja irlandés, i él ta recomendá pueblo di evitá toer discusión política.

Madrid.—Embahador di Spanja na Tanger a presentá su demisión pa motiboe di disgusto coe muchoe spanjó bibá ayí.

Berlin.— Nan ta bisa koe bien pronto Von Caprivi lo bai Madrid i otro cuidadnan spanjó coe intención di prepará base di un tratado den Spanja, Alemania, Italia i Austria contra e tarifanan americana.

New-York.—Importadornan di tabacoe na ramo a protestá contra e tarifanan di aduana, koe e lei nobo a establecé,

Dia 29 Oct.

Paris. — Na luna di Mayo próximo, Presidente Carnot lo haci un viaha na San Petersburgo.

Courantnan ta papiá masjá riba e viaha ayí.

Mr. Roche lo sometè na Cámaranan un proyecto di lei, koe ta concedé colonianan francés den e tratadonan nobo comercial e ventaha di nacionnan di mas favorecé.

Mr. Moreau lo presenta un proyecto pa establecé un impuesto riba blasón-i titulonan di nobleza.

Londres. — Courantnan liberal ta criticá ministerio severamente, pasobra él a manda general Simmons bai consultá Papa riba asunto di Malta.

Rumor ta circulá koe Italia ta aprobá conducto di Marqués di Salisbury den e cuestión di Africa meridional.

Madrid.—Nan ta anuncia morto dje estadista Montero Rios. Peral a consinti pa traha un barcoe nobo nadó bao di agua.

VERSCHEIDENHEDEN.

De begrafenis van een Chinees is niet enkel merkwaardig, maar ook buitengewoon duur. Zoodra in een gezin iemand is overleden, wordt een priester verzocht te komen bidden. Men houdt het toch er voor, dat de overledene door zijn gebed van de veroordeeling ter helle wordt gevrijwaard en zeker naar het paradijs gaat. Vervolgens wordt de doode zoo kostbaar mogelijk aangekleed: in de eene hand wordt een waaier, in de andere een stuk beschreven papier geplaatst. Dit papier is zooveel als een paspoort voor den hemel. De doodkist wordt zeer sterk gemaakt en nadat de doode op een bed van watten er in is gelegd, wordt deze met cement dicht gesmeerd, om te voorkomen, dat de lucht ontsnapt.

Men besteedt dikwerf langen tijd, om een geschikte begraafplaats voor een overledene te vinden, omdat men algemeen gelooft, dat als de doode niet tevreden is, hij onheil over de familie zal brengen. De keuze van de plaats, waar het graf moet zijn, wordt overgelaten aan een aardzoeker, die van den hemel een bijzonder talent tot onderscheiding heeft ontvangen

Als de dag der begrafenis is aangebroken, d. w. z. nadat men een geschikte plaats heeft gevonden — gewoonlijk kiest men een mooien dag, omtrent drie weken na het overlijden — komen vrienden in het huis bijeen en leggen hun geschenken, bestaande uit gekookte spijzen bij de kist neder. Dit wordt gedaan met de bedoeling om den geest van den doode bezig te houden. Men gelooft daar, dat de geest des ontslapenen rond de kist zweeft en wil dien met de spijsoffers afleiden en beletten, kwaad te doen aan de levenden.

Alle lijkbidders, in 't wit gekleed, scharen zich om de kist en werpen zich beurtelings, terwijl de treurmuziek langzaam speelt, plat ter aarde.

Wanneer dit een tijdje heeft geduurd, wordt de stoet opgesteld: vooruit gaat de kist, gedragen door tal van lieden op een gewone houten baar. Er gaat evenwel nog een voorlooper vooraf, die papieren geld uitstrooit, om de welwillendheid te koopen van de geesten, die gramstorig met booze bedoelingen ronddwalen. Onmiddelijk achter het lijk wordt op een bord de geslachtslijst der familie en der voorvaderen van den overledene gedragen. Verder volgen nog tal van zinnebeeldige figuren, banieren en borden, alles overeenkomstig de waardigheid en den rijkdom der familie.

Zoodra men aan het graf komt, wordt de kist in de groeve neergelaten en onmiddellijk daarna met leem en aarde overdekt. Daarna worden eenige lichte schoten gelost, eenige officieele plengoffers gebracht, alsmede gebeden opgezegd. Ten slotte verbrandt men huisjes, kleeren, paarden en geld van papier, opdat de overledene in het land der schimmen op zijn gemak moge zijn. De Chineezen gaan van de veronderstelling uit, dat de mensch alles, wat hij in het leven noodig had, ook na den dood niet kan ontberen. Oudtijds werd al het huisraad van den doode, zijn geliefkoosd paard, zijn honden, zijn vogels en soms zelf zijn dienstknecht, in één woord, alles wat hij bezat, op het graf ter prooi aan de vlammen gegeven. De geesten van deze schepselen moesten die van den meester gezelschap houden.

Wanneer de begrafenis is afgeloopen doen de familieleden en bekenden zich te goed aan de spijsoffers, die om de kist hebben gestaan.

In enkele gevallen worden de lijken in huis bewaard en dan elken morgen en avond met wierookoffers vereerd. Deze staan dan op schragen in de ingangkamer of wel in een afzonderlijk vertrek. Dit geschiedt, als men de begrafeniskosten niet kan betalen of er geen gelukkig plekje voor het graf te vinden is.

——

Zeer nauwkeurige proefnemingen bewezen, dat de verteerbaarheid van gekookt rundvleesch op 100 stellende, die van rauw rundvleesch 142.4, van kalfsvleesch 94.9, van kippen 86.7, van zalm 92.3, en van visch in het algemeen op 70 à 80 te stellen is. Zooals men ziet, is dus rauw rundvleesch het gemakkelijkst te verteren.

—

Een 80jarige ingezetene van Leyweiler, bekend als Vetter Michel, bevond zich dezer dagen in het naburige Saaralben (Rijn-Pruisen) en beklom aldaar, van buiten, den veertig meter hoogen toren. Op den omgang gekomen, verrichte hij daar eenige gymnastische toeren, besteeg de spits, draaide den haan een paar keeren om en daalde toen weer, buitenlangs, op het plein neder.

—

— Men spreekt van ijdele lieden als modepoppen. Hoe komen wij aan die uitdrukking?

Honderd jaar geleden bestonden er nog geen modejournalen of modeplaten. Maar elke week vertrokken uit de rue St. Honoré te Parijs, waar de beroemdste modistes van dien tijd woonden, eenige poppen, bestemd voor Londen, Weenen en St. Petersburg. Ja, zelfs ging er eene naar den harem van den sultan. De mode kwam toen geheel en al uit Parijs, en de pop gaf aan niet alleen hoe men gekleed moest gaan maar ook het kapsel, schoeisel, den snit der handschoenen en het parfum à la mode. Aan zulke poppen werkten meer dan vijftig handen en twintig verschillende kunstenaars.

—

Voor de eerste maal heeft onlangs de keizer van Japan op honderd mijlen afstands van zijne hoofdstad zich aan zijn volk vertoond en wel ter gelegenheid van de legermanoeuvres in den omtrek van Nagoya, uitgevoerd door 30.000 man, geheel op zijn Europeesch uitgerust en waarbij fonkelnieuwe kanonnen zich de drie dagen lang van den ochtend tot den avond deden hooren. Eene ontzaglijke menigte nieuwsgierigen was toegestroomd, die zich echter uitermate eerbiedig toonden en ternauwernood de keizerlijke estrade durfden naderen. Z. M. 37 jaar oud, droeg met zekeren zwier de generaalsuniform. Hij had een ruigen baard, zware geboogde wenkbrauwen, een grooten neus en dikke lippen, kortom, deed zeer denken aan de oude voorstellingen van Japansche krijgslieden. Bij het défilé der troepen werd een bataljonschef zoozeer van ontzag vervuld dat hij den afgemeten, langzamen gang aannam overeenkomstig de hofetiquette, met de ellebogen buitenwaarts en hoog opgeheven knieën. Natuurlijk volgden al de manschappen „zijne manieren" terstond na.

De Chineesche gezant, die niet rijden kon, maar evenals zijne colega's de manœuvres te paard wilde bijwonen, werd tweemaal uit den zadel geworpen.

Wat de manœuvres betreft, ofschoon de verdedigers des vaderlands het tegenover den vijand hadden moeten winnen en het door welke oorzaken dan ook, anders uitviel schijnen zij toch blijk gegeven te hebben van opmerkelijke vorderingen.

—

Een reiziger verhaalt het volgende voorval in Perzië:

Ik bracht een bezoek bij een rechter, toen een man voorgebracht werd, die hardnekkig de schuld ontkende, waarvan hij beticht was. De rechter liet een zweep halen.

„Ik zweer, dat ik onschuldig ben," zei de beschuldigde, terwijl hij zijne handen kruieelings op de borst legde en te gelijker tijd een zijner vingers opstak. De gerechtdienaars stonden gereed om met geeselen aan te vangen, als daartoe het teeken gegeven zou, worden door den rechter, die de oogen gericht hield op de borst van den gevangene en uitriep:

„Ge zijt schuldig!"

„Ik zweer bij uw eerwaardig hoofd, dat ik onschuldig ben," gaf de beschuldigde ten antwoord, terwijl hij twee vingers opstak.

Het rechtsgeding wordt voortgezet, totdat hij eindelijk vijf vingers van elke hand opstak, waarop de rechter zei: „'t Is in orde, laat hem maar gaan: hij is onschuldig."

Ik hoorde naderhand dat de beschuldigde, door het opsteken van één vinger, den rechter te kennen wilde geven dat hij hem één toman of f 6 bood, als hij vrijgelaten werd; maar dat hij gedwongen was om bij opbod tot een bedrag van 10 toman of f 60 te komen, ten einde te voldoen aan de eischen van de Perzische rechtspraak.

—

Afrika, het donkere werelddeel, is thans 14 maal van zee tot zee doorreisd geworden; 10 maal in de richting van het westen naar het oosten en 4 maal van de oostkust naar de westkust. In 1854 en '56 trok Livingstone er dwars door heen, van St. Paul de Loando naar Quillimane, en omstreeks dienzelfden tijd reisde de Portugeesche landontdekker Silva Porto van Benguela naar Delgado. In 1873 trok Cameron westwaarts van Bagamoyo naar Bomo en langs den Congo. In 1877 en '79 ging Serpa Pinto over Durban, nog altoos blijvende in den zuidelijken keerkring totdat in 1880 de Italianen Mateucci en Massari de monding van den Niger bereikten, en voor het eerst Afrika dwars doortrokken langs eene route benoorden de linie. Een jaar later had Wizmann's eerste reis van Paul de Loando naar Saadani plaats; tusschen 1881 en 1884 trok Arnot, een Schot, van Durban naar St. Paul de Loando, en in 1884 deed de Portugeesche reiziger de plaatsen Capello en Quillimane aan; en in het volgende jaar trok de Oostenrijker Leny van Boma (westkust) naar Bagamoyo, eene route volgende, die eenige maanden later ook door den Zweed Gleerny werd genomen. Wiszman reisde in 1886 en '87 van de monding van den Congo naar Quillimane. Stanley's weg, in 1887 en '89, liep door het ontzaggelijke woud, dat hij in zijn jongste boek beschrijft. De laatste op de lijst is een Franschman, Trivier, die in 1888 en '89 van Loango naar Quillimane de reis door het duistere land deed.

—

Uit het land der jury. Een Engelsch rechter moest zitten in een geding tegen twee straatroovers. Tot zijne groote verbazing sprak de jury het "niet schuldig" uit. Onmiddelijk daarop sprak de rechter tot den cipier: „Gij zou 't mij zeer verplichten als gij deze twee respectabele heeren nog hier hieldt tot half zeven of zeven uur. Ik moet naar Londen en heb dan ten minste 2 uur op hen vooruit."

GETROUWD

J. A. W. H. Spieringhs

1ste Luit. bij de Militaire Verkenningen.

EN

W. M. J. Moorrees.

Dén Haag }
Nijmegen } 28 October 1890.

Volstrekt eenige kennisgeving.

OPROEPING.

Al degenen, die iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan den boedel van wijlen den Heer J. F. Debrot, te Belize Engelsch Honduras den 18den September overleden, worden hierbij verzocht hunne rekeningen in te zenden of het verschuldigde te laten voldoen binnen éene maand aan een der ondergeteekenden, testamentaire executeuren.

Curaçao den 31 October 1890.

P. de GORTER.
C. SPROCK Cz.

OPROEPING.

Al degenen, die iets te vorderen hebben van- of verschuldigd zijn aan wijlen Mev. Wed. J. A. Scheidelaar-geboren Kleindorp, worden hierbij verzocht, binnen éene maand, hunne rekeningen in te zenden of het verschuldigde te laten betalen ten kantore van den ondergeteekende.

Curaçao 11 September 1890.

J. H. M. ELLIS.
Executeur

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO EN MARACAIBO

1890.	Venezuela.		Caracas.		Philadelphia		Venezuel.		Caracas		Philadelphia	
Vertrekt van New York....	Oct.	2	Oct.	15	Oct.	25	Nov.	6	Nov.	19	Nov.	29
Komt aan te Curaçao	„	8	„	21	Nov.	1	„	12	„	25	Dic.	6
Vertrekt van „	„	9	„	22	„	3	„	13	„	26	„	8
Komt aan te Pto. Cabello	„	10	„	23	„	4	„	14	„	27	„	9
Vertrekt van „	„	10	„	23	„	4	„	14	„	27	„	9
Komt aan te La Guayra..	„	11	„	24	„	5	„	15	„	28	„	10
Vertrekt van „ ..	„	17	„	29	„	8	„	21	Dec.	3	„	13
Komt aan te Pto. Cabello	„	18	„	30	„	9	„	22	„	4	„	14
Vertrekt van „	„	18	„	30	„	10	„	22	„	4	„	15
Komt aan te Curaçao	„	19	„	31	„	11	„	23	„	5	„	16
Vertrekt van „	„	21	Nov.	1	„	12	„	25	„	6	„	17
doet La Guayra aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„	22	„	2	„	13	„	26	„	7	„	18
Komt aan te New-York..	„	28	„	8	„	20	Dec.	2	„	13	„	25

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van Curaçao....	Oct.	22	Nov.	2	Nov.	13	Nov.	26	Dec.	7	Dic.	18
Komt aan te Maracaibo....		23		3		14		27		8		19
Vertrekt van „		29		9		22	Dec.	3		14		27
Komt aan te Curaçao......		30		10		23		4		15		28

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.